

Gelibolu Deli Dolu

– Sami Biber · 18 Mart 2017

Yıl dokuz yüz onbeş.
Yaş da on beş.
Ne zaman çıkacak şu sakallar, bıyıklar,
Ne zaman bıyık buracağım Zeynebime diye düşündüğüm yıllar.
Gerçi Zeynebin umrunda değildi sakalım bıyığım,
Lakin anamın o sinsi sinsi gülüşleri yok mu?
'Daha ağzın süt kokuyor, sevda senin neyine' demeleri...
Bu analar hep böyledir zaten
Karasabanın koluna asılınca 'Koca adam'
Zeyneplerin yazmalarına asılınca çocuk oluruz.
Ama analar hep haklıydı be anam babam.
Çocuktuk işte, basbayağı cocuktuk.

Derken davullar çalmaya başladı köyde.
Bayram değil, seyran değil,
O yoklukta kimse öyle düğün dernek kuracak halde değil.
Nedir, necidir derken,
Duyduk ki düşman gelmiş Çanakkale Boğazına.
Gemileri asker döküp dururmuş sahillere.
Er lazımmış cepheye.
Gemi ne, deniz ne, sahil ne,boğaz ne bildiğimiz mi var?
Er lazımsa eriz elhamdulillah.
Gidilecekse gideriz elhamdulillah.

Bakılır mıydı artık Zeynebin kara gözüne, kara kaşına.
Bakılır mıydı yaşlı anamın gözünün yaşına.
Bakmadık anam babam.
Bakmadık ya at yok, eşek yok.
Çarık yok, yorgan yok, döşek yok.
Azık, yok, katık yok, ekmek yok.
Hepsinden geçtim savaşacak bir tüfek yok.

Yalınayaktık, başı kabaktık.
Üstte yok, başta yok çırcıplaktık.
Vara vara vardık deli-dolu denen bir yere.

-Gelibolu

Yok anam babam..Düzeltilme beni.

Ha Gelibolu, ha deli dolu.

Akıllı adam işi miydi ta Erzurum'dan, Kars'tan,

Edirne'den, Trabzon'dan, Maraş'tan,Tokat'tan,

Yurdun dört bir yanından,

Yürüye yürüye oralara gelmek?

Yok anam babam yok. Vallahi de akıl kârı değildi.

Tepemizde uçan düşman tayyareleri kafamıza çivi dökerken,

Havada uçuşan mermiler birbirine saplanırken,

Günlük tayın bir kaşık şekeriz üzümlü hoşafı,

Düşmanın öldüremediğini dizanteri öldürürken.

Sineğin her türlü gözlüğümü oyarken,

Bir yudum çamurlu suya Bismillah demek...

Yok anam babam yok. Akıllı insanın işi değildi.

Akıllı adam işi miydi

Kendi yaramıza tezek basarken,

Düşmanın yarasına çaput sarmak?

Sekiz metre arayla siper kazmak?

Akıl kârı iş miydi

Düşman gemilerinin arasına dalıp,

Burunlarının dibine mayın döşemek?

Hangi akıllı iki yüz yetmimesi kiloluk gülleyi sırtlayabilirdi ki.?

Hangi akıllı düşmanın attığı el bombasını havada kapıp,

Tekrar ona iade etmeyi göze alabilirdi ki?

Hangi akıllı bir avuç erle koskoca bir düşman taburunu durdurabilirdi ki?

Kolu parçalanmıştı bir yiğidin,

Geldi komutanın karşısına.

Komutan dediğim de daha bıyıkları yeni çıkmış genç bir zabıt.

Baktı gözlerinin içine.

'Kes şu kolu komutanım. Sallanıp durmasın.

Kes komutanım ki savaşmama engel olmasın' dedi.

Komutan ağladı, biz ağladık.

Kestik kolu, sonra da dağladık.

'Ya Allah ' Dedi yiğit seğirtti yine.

Ancak 'Eşhedüen la ilahe illallah' diyebildi daha sonra.
Komutanı ayrı bir deli, eri ayrı bir deliydi vesselam.

Sarı bir zabıt dikildi karşımıza.

'Neden kaçıyorsunuz?' Dedi.

'Düşman ' Dedik.

'Düşmandan kaçılmaz' Dedi.

'Ama mermimiz yok ' Dedik.

'O zaman süngü tak' Dedi.

'Ne diyon komutan sen? Adamlarda tayyare var,

Top var, makineli var' Demedik. Aklımızın ucundan bile geçmedi.

Sarı zabıt

'Ben size taarruzu değil, ölmeyi emrediyorum' dedi

'Başüstüne ' dedik.

Akıllı adam işi miydi anam babam de hele

Akıllı adam işi miydi?

Düşman da uydu bize,

O 'Gececeğim' dedikçe

Biz 'Çanakkale geçilmez' dedik.

Öldürdüler, dirildik. Öldürdüler, dirildik.

Sonunda düşman da delirdi inadımızdan.

Vallahi de Gelibolu deli doluydu anam babam.

Billahi de Gelibolu deli doluydu.